

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. De prodigijs quae tum apparuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

memoriam Ecclesia numquam sine honoris præfatione usurpauit, qui cum cælis commercium habuerunt, quique decies mille mortes subire, quam vnâ Fidei syllabam corrumpere maluisse; inquam, quorum gloria in omnia futura sæcula perdurabit. audeant æquiparare.

Quid? an Soles illos, quorum claritas mille Mundis illustrandis satis esse possit, a Luthero lumen mutatueros credimus? An purissimas illas animas, quæ ab omni imperfectione & labe actiones, imago & cogitationes suas defæcere studuerunt, impuro illo monacho, ex sanctimonialis complexibus calenti in disciplinam se tradituros fuisse existimamus? O Luthere miserime! Potuisses tu quidem ab illis lumen mutuari, potuisses veram doctrinæ & morum regulam ab eis discere; sed tu, velut talpa in tenebrosos illis tuis cavernis sepulchris latere, quam salutaribus illis Veritatis radijs illuminari & ex cæco & amfractuoso illo errorum tuorum labyrintho educi prælegisti. At vos, ô Lutherani, Numquid Midæ illius similes estis, qui inconditam & stridulam Satyri fistulam suauissimis tot Apollonum fidibus præferre non dubitatis? Apagite igitur ad rudes illos & Barbaros Schytas, qui hinnitu equi aut asini rugitu magis, quam Musico concentu delectantur. Missos vos facio in hoc Mundo, qui vos procul dubio in altero illo alio oculo quam nunc intuebimini, dicentes: *Nos insensati vitam illorum (Catholicorum, Papistarum, Monachorum &c.) estimabamus insaniam & finem illorum sine honore. Ece quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est. Ergo errauimus, & iustitia lumen non affulsit nobis &c.*

DE DIVERSIS MALORVM QVÆ sequuta sunt prodigijs.

CAPVT XII.

ARGVMENTVM.

- I. Lutherus Antichristi præcursor, cum totius Mundi supere.
- II. De prodigijs que tunc apparuerunt.
- III. Tres Soles in celo visi sunt.
- IV. Itemq; tres Luna.
- V. Plurima Eclipses Lutheri tempore conspecta.
- VI. Astrologorum de ijs iudicia.

I. **P**OSTEA QVAM tam Orientalis quam Occidentalis Ecclesia monachum illum, qui primum claustris monasterij sui perruptis, omni proculcata subiectione & obedientia, ad pileum quasi omnes vocarat; qui Catholicæ Ecclesiæ antiquitati superbissime illuserat, qui tot seditiones, torbella excitauerat & aluerat, nouam denique religionem, & nouum quasi Deum Mundo inuexerat, tandem sine vilo missionis suæ testimonio, mortuum vidit; non sine causa profecto hunc ipsum & si non Antichristus ipse fuerit, præcursorem tamen eius fuisse, plerique vera pietate & doctrina præstantes viri arbitrati sunt. Præterquam enim quod Lutheri nomen, sicut alibi à nobis dictum est, (a) numerum illum Antichristi nempe 666, præferre: ipse etiam, quantum in se fuit, iuge illud *Missæ sacrificium aboleuit, sacrosanctæ Eucharistiæ eleuationem atque adorationem prohibuit*, quod Antichristum facturum S. Hippolytus prædixit, ab ipso denique consuta religio in multis illi similis est quam ab Antichristo imperatum iri prædictiones testantur; præter hæc omnia, inquam, multa signa & prodigia, quæ aduentum vltimi illius Christi aduersarij, qui in sacra Scriptura etiam *homopeccati* dicitur præcessura sunt, Luthero in Ecclesiam grassante, apparuerunt. De signis vero illis & prodigijs quum cælestium ille rerum secretarius in sua Apolypsi, tum ipse Dominus noster Iesus Christus in Euangelio testatur, ex quibus præcipua sunt quod *Sol lugubri vultu terribis, Luna obscurabitur, planeta omnes alterationem quandam sentient, mare fremens terminos à natura positos egredietur, bello, peste, fame homines ad desperationem vsque affigentur.*

II. Hæc vero omnia Lutheri sæculum vidit; quo admirabiles fuerunt Planetarum combustiones, & tot tamq; stupendæ Eclipses, stellarum vero præcipue errantium terribiles formæ apparuerunt; Sol ferrugineo, mox sanguineo vultu conspiciendum se præbuit: & crux nigra, itemque aquila & leo mutuo se complexi, toti quasi flammis lucentes visi sunt. *Recens ante confederationem Principum Germanis, inquit Peucerus Lutheranus, cum Gallie rege, Anno MDLI circa tertiam à Solis exortu horam, XXI. Martij conspeximus Parelia, qua nitore propemodum Solem antecellebant. Erant arcu connexa Iridis variato coloribus, & in Occasum vergente, quæ consequentur duo alij, corniculata specie, minores multo & angustiores iisdem insignes coloribus, seq; exteriore contingentes ambitu eorum alter conuersis in Solē cornibus, auer*

alter atq; in Occasum porrectis, diutius unius hora spacio cernebatur. Quæ vero portenderint, eventus ostendat.

Aliud deinde prodigium apparuit, in quo tres Soles conspecti sunt, & inter hos duo parelia tanta claritate, ut Solem ipsum illum astrorum regem, obscurasse pene viderentur: & quidem eo ipso tempore quo contra Imperatorem occultæ fiebāt conspirationes Peucerum ipsum audiamus. Anno MDXLI. aliam vidimus pareliorum faciem. Sol velut in centro consistebat: eum duo cingebant circuli lucidi, in ambitu interioris utrimque nitebat parelius, ceterum ad extremum terminum diametri per centrum solis traiectione, constitutum; exteriorum arcus, iridis colore varius, effigie falcis, cornibus in Septentrionem versis inscindebat. Quæ coniunctiones Regum & Principum, qui motus sint sequuti, notum est.

III. Tres illi Soles, qui & tum & postea apparuerunt, tumultus & seditiones contra omnes fere Reges & Principes, quos religionis prætextu subditi imperio spoliate conati sunt, excitatas præsignificaverunt. Si Astrologis credimus, in ista apparitione sol Regem seu Principem repræsentat, parelij vero eos qui Regi vel Principi rebellant. Nam sicut parelij soli lumen suum quasi suffurantur, aut certe splendorem eius imitari conantur, sic rebellium unicum votum & scopus est, regibus coronas de capite decutere, sibiq; imponere, legitimis hæredibus & successoribus exclusis uti Apoc. 9. S. Joannes prævidit futurum in locast. s. Circuli diversi colores qui novos eiusmodi soles cingunt, varias artes ac fraudes denotant, quibus rebelles pessimos suos conatus palliant & occultant. Testantur historię, (b) sub Octavij M. Antonij, & Lepiditrium viratu, quo Roma in suo sanguine pæne natare visa est, tres itidem Soles in cælo apparuisse. Quemadmodum vero duo falsi soles ex his non multo post evanuerunt, uno Sole relicto qui vero & nativo lumine lucret; sic ex Triumviris illis, duobus Antonio & Lepido sublatis, totius Mundi imperium penes unum solum Augustum remansit. Ab Astrologis & alijs qui naturam & cursus astrorum curiosius observant, proditum invenio, parelios hos, velut indices fuisse occultorum consiliorum, atque in perniciem regnum clam initarum societatum, in cælo eminentes omnibusque obvij nitentes. Quemadmodum vero species illæ, quamvis expressam referant faciẽ, fulgeantq; Solis instar, adeo clarè ac nitidè, ut suo illum splendore nonnunquam obsuscant, durentque quantumvis diu; tamen dissipantur tandem & dispereunt: ita fere coniunctiones confederat-

tioneque opprimendorum eorum causã, qui verum patiuntur, inita, in nervum erumpunt ac dissiliunt, ipsiq; exitio sunt auctoribus, quantumvis artibus devineantur ac muniantur vinculis, feliciterque initio procedant. (c) Paganis olim solenne fuit, si quando parelij eiusmodi conspecti essent; ad deos suos placandos supplicationes indicere & sacrificia offerre. Magni nominis historici referunt, eo die quo ille quem universa non capit Mundi machina, parvulus stabulo includi voluit, tres in Oriente Soles apparuisse; qui in unum dein coierint; quo sanctissimæ Trinitatis, Patris & Filij & Spiritus sancti, unius mysterium significatum fuit.

VI. Non equidem ignoro naturales eiusmodi pareliorum causas à Meteorologis assignari, qui dicunt esse quasdam imagines, nubi rosida & fulgenti imprellas, subtili aliquo humore inter visum nostrum & Solem, in nube rotunda & æquali, Solique opposita, sese obijcente. Tunc enim Solis radios in nubem eiusmodi incidentes, in nostris oculis ex reflexione tamquam in speculo, similem plane Solis figuram repræsentare. Et sane minus hoc mirum videri potuisset meteorum, si Sole oriente vel occidente contigisset; quando nimirum eius radij imbecilliores sunt quam ut nubes, in quibus, illa sit reflexio, discutere possint; quas tempore meridiano facile discutere possunt. Ut vero parelia eiusmodi pleno & medio die conspiciantur, vix sine miraculo contingere potest; neque umquam evenisse legitur: quam circa Bosphorum aliquando, cuius rei Aristoteles & Plinius (d) faciunt mentionem. Hæc vero ipso longè mirabilius est, tres Lunas eodem videri tempore, sicut Anno M D L I. contigit. Vix enim tam debile Lunæ lumen sine miraculo eiusmodi reflexionem causare potest. Hinc Cardanus de Subtilitate ait, minus mirum esse si tres Soles, quam si duæ Lunæ simul viderentur. Et Plinius (e) tamquam rem prodigiosam notat, quod Cneo Domitio & C. Flamini Consulibus tres Lunæ in cælo apparuerunt. At Germania Anno MCCC XIV. tres vidit non sine stupore, ingentium malorum, quæ paullo post sequuta sunt; prænuncios, Ludouico Bavaræ & Friderico Austriaco de Imperio, Electorum dissensionibus miserabiliter distracto, cum magna hominum strage & regio-

b Vid. Dion. l. 45. & 47. Plin. lib. 2. c. 31. Euseb. in Chron. Cocci. in Thesau. Cathol. lib. 2. fol. 160. c. Vid. eund. Peucer. de Divin. d. Lib. 2. cap. 32. c. Lib. 2. cap. 35.